

beklaagde,
eiser tot cassatie van een arrest, op 29 september 1999
gewezen door het Hof van Beroep te Brussel, correctionele
kamer,
met als raadsman Mr. , advocaat bij de balie te

HET HOF,

Gehoord het verslag van raadsheer en op de conclusie van advocaat-generaal ;

Gelet op het bestreden arrest, op 29 september 1999 door het Hof van Beroep te Brussel gewezen ;

Gelet op de memorie die aan dit arrest is gehecht en daarvan deel uitmaakt ;

Over het eerste middel :

Wat het eerste onderdeel betreft :

Overwegende dat in zoverre het onderdeel ervan uitgaat dat het te dezen om restauratiewerken ging, het onderdeel opkomt tegen de beoordeling van feiten door de rechter of het Hof ver-

plicht tot een onderzoek van feiten waarvoor het niet bevoegd is ;

Dat het onderdeel in zoverre niet ontvankelijk is ;

Overwegende dat, voor het overige, het arrest met de redenen die het vermeldt, eisers verweer verwerpt en beantwoordt ;

Dat het onderdeel in zoverre feitelijke grondslag mist ;

Wat het tweede onderdeel betreft :

Overwegende dat artikel 159 Grondwet niet toepasselijk is op verdragen ;

Overwegende dat artikel 6 van het Europees verdrag ter bescherming van het bouwkundig erfgoed van Europa, opgemaakt te Granada op 3 oktober 1985 en goedgekeurd bij wet van 8 juni 1992 de verdragspartijen ertoe verplicht :

1° ervoor te zorgen dat de overheid, overeenkomstig haar bevoegdheid op nationaal, regionaal of plaatselijk niveau en voor zover de geldende begrotingen zulks toestaan, financiële steun beschikbaar stelt voor het onderhoud en de restauratie van het op haar grondgebied gelegen architectonische erfgoed ;

2° zo nodig belastingmaatregelen te nemen ten einde het behoud van dit erfgoed te bevorderen ;

3° het particuliere initiatief voor onderhoud en restauratie te stimuleren ;

Overwegende dat deze verplichtingen onder meer nadere uitvoering via interne wetgeving door de verdragspartijen vere-

isen en de bedoelde verdragsbepaling hen een zekere beleidsvrijheid overlaat ;

Overwegende dat bijgevolg de verplichtingen van artikel 6 van het vermelde verdrag geen rechtstreekse werking hebben in het interne recht ;

Dat het onderdeel faalt naar recht ;

Over het tweede middel :

Wat het eerste onderdeel betreft :

Overwegende dat het onderdeel geheel ervan uitgaat dat het herstellen van de plaats in de vorige toestand enkel kan inhouden dat de gesloopte oude constructies in hun oorspronkelijke toestand dienen te worden heropgericht ;

Overwegende dat de herstelmaatregel bedoeld in het toepasselijke artikel 68, § 1, a, van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, bepaalt dat de rechtbank benevens de straf, op vordering van de gemachtigde ambtenaar of van het college van burgemeester en schepenen beveelt de plaats in de vorige toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken ;

Overwegende dat die bepaling niet inhoudt dat de plaats moet worden hersteld in een materiële toestand die identiek is aan de toestand die vóór de bouwovertredding bestond ; dat het herstellen van de plaats in de vorige toestand ook kan inhouden dat de illegale constructie volledig of gedeeltelijk wordt afge-

broken, zonder dat de constructie die er vóór de bouwovertredding op die plaats stond, wordt heropgericht, dat al het sloopmateriaal van het terrein wordt verwijderd en dat het maaiveld wordt hersteld ;

Dat het onderdeel faalt naar recht ;

Wat het tweede onderdeel betreft :

Overwegende dat in zoverre het onderdeel niet gericht is tegen de bestreden beslissing, het niet ontvankelijk is ;

Overwegende dat het onderdeel om de redenen vermeld in het antwoord op het tweede onderdeel van het eerste middel, niet tot cassatie kan leiden, derhalve niet ontvankelijk is ;

En overwegende dat de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen in acht zijn genomen en de beslissing overeenkomstig de wet is gewezen ;

OM DIE REDENEN,

Verwerpt de voorziening ;

Veroordeelt eiser in de kosten.

Gezegde kosten begroot op de som van tweeduizend vijfhonderd zevenenveertig frank verschuldigd.

Aldus geoordeeld door het Hof van Cassatie, tweede kamer, te Brussel, door afdelingsvoorzitter de raadsheren

18 DECEMBER 2001

en uitgesproken in openbare
terechtzing van achttien december tweeduizend en een, door
afdelingsvoorzitter , in aanwezigheid van advocaat-gener-
aal , met bijstand van griffier